ANUL IX No. 2595 — EDIȚIA A TREIA — VINERĬ 26 IULIE 1896

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEP DE LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUN
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In *Bucureştĭ* la Casa administrațieĭ
In *Județe* şi *Streinătate* prin mandate poştale
Un an în Țară 30 Leĭ; în Streinătate 50 Leĭ
Şase lunĭ 15 „ „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ „ 13 „

Un număr în streinătate 20 banĭ

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ Romîne de cuĭŭ strein în casă!
V. Alexandri

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
In BUCUREŞTI şi JUDEȚE se primesc numaĭ la ADMINISTRAȚIE

In STREINATATE, direct numaĭ la administrație şi la *toate Oficiile de Publicitate*

Annunciurĭ la pag. IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „

Un număr vechiŭ 20 Banĭ

ADMINISTRATIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

DESCOPERIREA FURTULUI de la FINANCE

Polițiştiĭ în presă

In sfîrşit, prefectura poliţieĭ Capitaleĭ îşĭ are organul săŭ; *Gazeta*, în fruntea căreĭa se află fiiĭ luĭ Ion Brătianu precum şi deputațiĭ Gr. Grădişteanu şi I. Procopiu, a devenit ziarul cel maĭ abject, otreapa cea maĭ murdară din cîte aŭ dezonorat vre-o dată presa romînă.

Acest organ infam, a căruĭa lozincă este să calomnieze şi a căruĭa misiune în societate este să fie neruşinat, a deschis în contra *Adevĕruluĭ* şi a tuturor redactorilor săĭ o campanie de calomniĭ, de insinuărĭ şi de insulte. Cîtă-va vreme am crezut că orĭ-care ar fi violența luptelor politice, chĭar ziariştiĭ colectiviştĭ vor trebui să respecte oare-carĭ regulĭ de urbanitate între polemiştĭ, de aceea eŭ personal, orĭ-cît de revoltat am fost adesea, m'am silit să gonesc de sub condeĭul meŭ expresiunile violente şi calificativele insultătoare.

Dar astă-zĭ constat cu destulă mîhnire că o parte a preseĭ guvernamentale 'şĭ-a luat în serios misiunea de a scoborî presa, de a batjocori şi de a mînji cu noroiŭ pe toțĭ aceĭ carĭ fac adevărate sacrificiĭ pentru a menține sus această instituțiune.

Am muncit destuĭ anĭ în ziaristică pentru ca să am dreptul a protesta cu indignare în potriva nemernicilor carĭ, ascunşĭ sub pulpana prefecților de poliție orĭ adăpostițĭ prin anticamerele miniştrilor, batjocoresc din înălțimea fondurilor murdare pe aceĭ carĭ aŭ ştiut să-şĭ păstreze în tot-d'a-una independența.

In categoria acestor ființe pĭerdute trebuĭe să aşez pe aceĭa de la *Gazeta*, carĭ alaltă-erĭ spuneaŭ că ziariştiĭ de la *Adevĕrul* sînt oamenĭ fără de profesie şi carĭ în numărul de astă-zĭ repetă: „Exceptînd pe D. Mille, considerăm pe redactoriĭ *Adevĕruluĭ* ca persoane fără ocupațiune serioasă în societate“.

Mă simt nevoit să răspund aceluĭa care a scris aceste rîndurĭ că este un mizerabil. Scriind sub masca anonimuluĭ, mişelul acesta rămîne la adăpost, de aceea nu ştiŭ cine poate să fie, sînt însă încredințat, că acela nu poate fi nicĭ un om de treabă, nicĭ un ziarist.

Impertinența polițienească trebuĭe să aĭbă şi ea o margine, de aceea sfătuĭesc pe patroniĭ *Gazeteĭ* să maĭ strîngă lanțurile cățeilor pe carĭ ĭ-aŭ azmuțat în contra noastră. In acelaş timp, sînt nedumirit asupra faptuluĭ că D-niĭ deputațĭ Gr. Grădişteanu şi I. Procopiu primesc să patroneze asemenea insanitățĭ şi să încurajeze o presă murdară şi nedemnă. Doresc să ştiŭ dacă aceştĭ douĭ Domnĭ, dintre carĭ pe unul l-am privit ca amic, ĭar pe cel-l'alt ca pe un om respectabil, aprobă felul de a polemiza al *Gazeteĭ* şi dacă Domniile-lor aŭ despre noĭ, redactoriĭ *Adevĕruluĭ*, opinia dispreţuitoare pe care o exprimă *Gazeta*.

Tot de odată somez pe nemernicul, care în două rîndurĭ ne-a azvîrlit insulte, să-şĭ descopere neruşinata-ĭ față. Cînd cine-va insultă sub protecția polițieĭ, orĭ cît de laş ar fi, poate avea curagiul să se demasce. Căcĭ trebuĭe să ştim, noĭ ziariştiĭ, cine este netrebnicul care îşĭ permite obrăznicia de a insulta sistematic presa; orĭ cine ar fi, trebuĭe să-l cunoaştem, să-l cunoască publicul, să-l aflăm dacă aparține polițieĭ D-luĭ Paul Stătescu saŭ polițieĭ D-luĭ Zaharia, şi dacă unuĭ om cinstit îĭ este permis, nu să-ĭ întindă mîna, dar să stea cu dînsul la vorbă.

Ceĭ de la *Gazeta* îşĭ închipuĭesc că, fiind la putere şi cu trecere pe lîngă sergențiĭ de stradă, orĭ-ce impertinență le este permisă. Dînşiĭ cred că astă-zĭ e momentul să ĭasă la drum, să-şĭ execute adversariĭ, să-ĭ acopere de calomniĭ şi să-ĭ mînjească cu noroiŭ.

Sînt mîhnit că am fost nevoit să scriŭ aceste rîndurĭ violente, dar cînd îțĭ ĭese în cale un cîĭne turbat, trebuĭe să-ĭ daĭ la cap.

Cu presa colectivistă ca, şi cu regimul colectivist, lupta politică ĭa caracterul uneĭ lupte dintre nişte oamenĭ cinstițĭ şi o ceată de bandițĭ. Cu aceştĭ făcătorĭ de rele, în fie-ce moment te găseştĭ în legitimă apărare, căcĭ în fie-ce moment onoarea îțĭ este amenințată de agresiunea noroĭuluĭ.

Const. C. Bacalbaşa

SATIRA POLITICA

Se caută oamenĭ.

Guvernul a pus la concurs maĭ multe slujbe. Condițiunile concursuluĭ sînt: Candidațiĭ să înjure maĭ mult de cît surugieşte ziarele din opozițiune, să inventeze calomniĭ pe socoteala lor, să le umple cu bale şi cu noroiŭ.

In vederea acestuĭ cîştig real şi văzînd că, în perspectivă sînt maĭ multe funcțiĭ de polițaĭ, comisarĭ, sub-comisarĭ, etc., o mulțime de nenorocițĭ, măturătorĭ de strade, vistierĭ, oltenĭ şi alțĭ prăpădițĭ s'aŭ înscris cu entusiazm.

Primul atac a fost dat în potriva *Adevĕruluĭ* şi imediat aŭ fost alocate, rînd pe rînd, *Timpul*, *Dreptatea*, *Lumea Nouă*, etc.

In acelaş timp, recompensele aŭ început să fie distribuite, căcĭ deja locul de polițaĭ la Tulcea a fost arvonit, precum de asemenea aŭ fost arvonite maĭ multe locurĭ în poliția secretă a Capitaleĭ.

Colectiviştiĭ aŭ ziariştĭ, nu glumă.

Vax.

Manoperă guvernamentală

Voința Națională *este ziarul care, cu drept cuvînt, e* «Primus inter pares» *întru ce priveşte organele destinate a calomnia şi a mînji toț ce nu este colectivist.*

Ast-fel, în No. de erĭ, Voința Națională *aruncă un nămol de calomniĭ asupra tuturor ziarelor opozante. Iată termeniĭ gazeteĭ colectiviste:*

Franț Burdeau intervine— negreşit sub altă formă, dar cu acelaş fond—şi la alte ziare şi în alte chestiĭ de cît aceea a demisiuneĭ ofițerilor de cavalerie.

Ast fel, de pildă, el numără în luna Februarie a. c. 775 leĭ ziaruluĭ *Dreptatea* pentru diverse insercțiĭ în carĭ cere numaĭ atît ca să se vorbească în bine despre pravoslavnicul Ghenadie şi ca supliment face un cadoŭ de un pol şi reporteruluĭ *Dreptățeĭ*.

Tot pentru ast-fel de *insercțiĭ el dă o sumă de 300 leĭ ziaruluĭ «Lumea Nouă»*, ĭar *Timpuluĭ* îĭ serveşte în acelaş scop 200 leĭ lunar.

După cît se vede, ziarele colectiviste şi-aŭ luat sarcina ca să distrugă întreaga presă opoziționistă, acuzînd-o de toate infamiile şi acoperind-o de oprobriŭ.

Dar opinia publică, care cunoaşte mobilurile interesate şi necinstite ale celuĭ maĭ infam partid politic ce avem în țară, înțelege scopul reptilelor.

Aceste foĭ necinstite aŭ primit ordinul de la guvern ca să deturneze atenția publică de la hoțiile descoperite în sarcina funcționarilor regimuluĭ, inventînd calomniĭ pe seama ziarelor opozante.

Această manoperă nedemnă nu a putut înşela pe nimenĭ, ea este descoperită la timp, ĭar guvernul poate fi încredințat că presa independentă va urma să dea alarma în chestia Malaxitelor, Cişmănitelor şi a tuturor potlogăriilor regimuluĭ.

Maĭ avem de făcut următoarea observație: Ziarul Lumea Nouă, *din duşmănie pentru* Adevĕrul, *s'a asociat cu presa colectivistă pentru a ne acuza în chestia cu Franț Burdeau.*

Dar ĭată că Voința Națională *vine astă-zĭ şi declară că* **mitropolitul Ghenadie a dat ziaruluĭ socialist 300 leĭ pentru** *a-l susține.*

Credem că Lumea Nouă *se va fi convins, de şi cam tîrziŭ, că ura este un răŭ povățuitor.*

Rămîne să vedem acum care va fi atitudinea ziaruluĭ D-luĭ Nădejde prins între dragostea sa spontanee pentru colectivitate şi recentele destăinuirĭ ale Voințeĭ Naționale.

Dragoş.

Năzdrăvăniile zileĭ

Inventariul luĭ Partenie



Prea Sfrinția Sa Partenie, intrînd în exercițiul inventariuluĭ săŭ, a pătruns în pivnițele luĭ Ghenadie şi a început să-şĭ umple pipota.

Prea Infrîntul *al Dunăreĭ de Jos şi al Păunichiĭ, fără să-şĭ dea prea multă osteneală, s'a pus pe inventariat butelcile una după alta. Şi aşa, dăĭ cu Baurdeaux, dăĭ cu Şampanie, dăĭ cu Cotnarĭ, pînă cînd membrul locotenențeĭ a leşinat de rîs.*

Din cauza munceĭ foarte grele cu inventariul pivnițeĭ, care a dat ca rezultat maĭ multe butoaĭe goale şi maĭ multe sutimĭ de butelcĭ idem, Partenie s'a ales cu o boală de stomach din care cauză a trebuit să-şĭ ĭa un congediŭ pentru Carlsbad.

Diagnoza pusă de doctorul veterinar Persu a fost că Partenie suferă de „Inventarită alcoolică“.

Urînd o grabnică însănătoşire Prea Sfrințituluĭ, *îĭ recomandăm ca la întoarcere să nu treacă cu vederea „Noul depoŭ de vinurĭ streine şi indigene al luĭ Păun (nu* Păunica*) Popescu.*

Vardalabum.

Rivalitatea anglo-germană

Rusia şi Englitera. — Pericolul german. — Lupta economică.

Rusia şi Englitera

Englezii eraŭ obicinuițĭ a vedea numaĭ în Rusia o rivală serioasă, care ar fi putut să împartă cu eĭ domnia lumeĭ, şi căutaŭ a se apăra numaĭ din partea colosuluĭ slav.

Dar un noŭ stat se ridică din zi în zi maĭ măreț şi îşĭ îndreaptă privirile către coloniile din Africa şi Asia. Este Imperiul German.

Pe cînd Rusia înaintează cu paşĭ repezĭ spre centrul Asieĭ şi spre Bosfor, amenințînd India şi Egiptul, Germania se ridică impunătoare în sudul Africeĭ şi în China, contra-balansînd acolo influența Englitereĭ.

Pericolul german

Englezii simt pericolul ce îĭ amenință şi cu o furie, ce nu se prea potriveşte spleenuluĭ englez, se aruncă asupra Germanieĭ, cînd amenințînd cu războĭul, cînd căutînd prin intrigĭ a o încurca într'un războĭ cu Franța şi a o slăbi pentru un deceniŭ.

Germaniĭ însă, mîndri de forțele lor, ş'apoĭ sigurĭ că Englezii nu-ĭ pot ataca din cauza izolăreĭ în care se găsesc, păşesc înainte, fără a ține seamă de atacurile preseĭ şi ale parlamentuluĭ englez.

Astă-ĭarnă, împăratul Wilhelm, cel d'întîĭ, dădu, prin depeşă către Krueger în chestia Transvaaluluĭ, semnalul ataculuĭ.

De atuncĭ lupta între Germanĭ şi Englezi, fie pe calea diplomatică saŭ pe aceea a publicitățeĭ devine din ce în ce maĭ pasionată.

Orĭ-ce mişcare revoluționară în Orient şi orĭ-ce intrigă, sînt pe loc denunțate Europeĭ de către presa germană.

Lupta economică

Convențiunile comerciale şi împrumuturile ce statele din Africa şi Asia le făceaŭ înainte în Anglia, nu maĭ sînt astă-zĭ esclusiv date pe mîna Englezilor, căcĭ capitalurile germane le fac o concurență uimitoare.

Pe cînd, dar, Rusia înaintează mereŭ cu cuceririle teritoriale, Germania devine, pe fie-ce zi, maĭ puternică pe terenul comercial şi amîndouă în paguba putereĭ şi influențeĭ engleze.

Englezii, obicinuițĭ cu rivalitatea rusească, nu o simțise pînă acum pe cea germană, şi de aceea pĭerzîndu-şĭ calmul față de această nouă pĭedică, presa engleză întrebuințează limbagiul cel maĭ pasionat cînd vorbeşte de rivalitatea germano-engleză.

Limbagiul oficiosuluĭ englez Morning Post *cu privire la un războiŭ între Germania şi Englitera, şi care, amînat în Ianuarie, poate să izbucnească acuma, este cea maĭ caracteristică notă a rivalitățeĭ germano-engleze.*

Val.

Malaxita

Chestiunea Malaxa nu se maĭ sfîrşeşte.

De două lunĭ o anchetă judiciară a descoperit hoțiĭ considerabile la Galațĭ, ziarele independente aŭ denunțat pe hoțĭ, membriĭ marcanțĭ aĭ partiduluĭ guvernamental din Galațĭ s'aŭ plîns contra primăruluĭ abuziv, ĭar guvernul tace şi Malaxa insultă prin gazeta sa pe procurorul general care a îndrăznit să-şĭ facă datoria.

Impertinența guvernuluĭ colectivist a trecut peste toate limitele în această scîrboasă afacere. Miniştriĭ, în loc să aprobe procedarea magistratuluĭ care a pus mîna în gulerul unuĭ hoț, tratează cu hoțul spre a-l scoate curat din nomolul de afacerĭ veroase în care se zvîrcoleşte.

D-niĭ Sturdza şi Stolojan, stăpîniĭ de azĭ aĭ Romînieĭ, sfidează prin purtarea lor întreaga țară.

Eĭ îşĭ bat joc în modul cel maĭ cinic de opiniunea publică, pe care ştiind-o cu totul contrară lor, vor să i se impună prin impertinență.

Presa colectivistă, demnă reprezintantă a păcătoşilor eĭ stăpînĭ, în loc să ne spună ce se va întîmpla cu Malaxa şi dacă el este saŭ nu vinovat, se dă afund în această chestiune, spre a reapare infamă şi scîrboasă cînd e vorba să lovească în oamenĭ cinstițĭ şi în ziarele care-ĭ fac sînge răŭ.

Malaxita este caracteristică colectiviştilor şi nu va dispare de cît cu dispariția acelora carĭ o patronează.

Indiscret.

A plecat stăpînul...

„Cînd pleacă stăpînul de-acasă, şoareciĭ joacă pe masă“... Stăpînul a plecat, regele s'a dus la Ragaz şi a lăsat țara pe mîna luĭ Dim. A. Sturdza şi a acelor treĭ creĭațiunĭ ale sale.

Dacă atuncĭ, cînd stăpînul absolut se afla în țară, guvernul luĭ Dim. A. Sturdza îşĭ permitea să comită atîtea ilegalitățĭ şi infamiĭ, ce se va întîmpla oare acum, cînd nu are cuĭ da socoteală?

Nepotizmul va înflori şi maĭ mult, sinecurile se vor distribui maĭ cu toptanul, ilegalitățile vor ploua potop, ĭar hatîrurile vor fi la ordinea zileĭ pînă şi în chestiunile cele maĭ importante pentru țară.

Nu-ĭ vorba, regele, plecînd, a luat toate măsurile pentru a-l împĭedeca pe D. Sturdza, de a trece peste un anumit hotar.

Cunoscut fiind talentul pe care-l are Carol cînd e vorba de a compromite pe cine-va, putem cu siguranță spune că plecarea la Ragaz, n'a fost de cît o stratagemă pentru a da răgaz primuluĭ ministru în opera sa de compromitere a partiduluĭ liberal.

In absența regeluĭ, ministrul preşedinte are tot timpul de a comite prostiile cele maĭ gogonate; la întoarcerea suveranuluĭ însă, D. Sturdza va primi de sigur, ca dar, un picĭor regesc...

Sio.

REFECURI

Un sub-prefect model

Recomandăm D-luĭ Stolojan pe sub-prefectul Bănescu, de la Cîmpina, care, întîlnind un vînzător cu *Adevĕrul Ilustrat*, l-a luat la bătaĭe şi ĭ-a rupt foile.

Acest zbir demn să figureze în redacția orĭ-căruĭ ziar colectivist din Capitală, trebuĭe recompensat numaĭ de cît, căcĭ el execută cu sfințenie programul polițienesc al partiduluĭ, care prevede: distrugerea ziarelor opoziționiste şi în special distrugerea *Adevĕruluĭ*.

Sub-prefectul Bănescu, ca bărbat cu profesiune, merită să fie înaintat imediat înjurător public în redacția *Gazeteĭ* şi, în acelaş timp, să primească, de drept, şi o bună ocupație sub ordinele D-luĭ Puiu Alexandrescu.

Sforțările tuturor elementelor ignobile ale partiduluĭ guvernamental, începînd cu mărşava polițistă anume *Gazeta* şi sfîrşind cu sub-prefectul Bănescu, vor rămîne zadarnice, căcĭ *Adevĕrul* va trăi şi va urma să biciuĭască cu biciŭ de foc pe toțĭ mişeiĭ şi pe toțĭ speculanțiĭ carĭ îşĭ închipuĭesc că aŭ luat țara romînească în întreprindere.

Cĭocănaş

Congresul socialist internațional

Presa burgheză.— Anarchiştiĭ.— Moțiunĭ şi hotărîrĭ.

La Londra s'a ținut zilele acestea congresul internațional al muncitorilor din lumea întreagă. Muncitorimea reprezentată prin opt sute de delegațĭ demonstra, în metropola lumeĭ întregĭ, capitalizmuluĭ internațional, puterea de care dispune şi în virtutea căreĭa, maĭ curînd de cît mulțĭ 'şĭ-o închipuĭesc, domnia de clasă va fi cu totul distrusă.

Cu toate injuriile şi ponegririle preseĭ burgheze din toate țările, congresul internațional al muncitorilor a lucrat cu mult folos pentru propăşirea ideilor socialiste şi a dovedit încă odată maĭ mult, progresele enorme pe carĭ le-a făcut socializmul în toate țerile civilizate. Prin discuțiile carĭ aŭ avut loc la congresul din Londra, s'a dovedit pînă la evidență capacitatea claseĭ muncitoare de a pricepe tendința istorieĭ şi voința acesteĭ clase, care este întovărăşită de o putință crescîndă, de a pune capăt domnieĭ capitaliste şi de a inaugura societatea socialistă.

*

Vechĭa chestie a admisibilitățeĭ anarchiştilor la congresele social-democratice a venit şi în Londra în discuție. Anarchiştiĭ vroĭaŭ să pătrunză şi dînşiĭ în congresul, pentru care se convocaseră, *în special*, numaĭ reprezentanțiĭ acelor muncitorĭ, carĭ aderă la tactica parlamentară şi carĭ se asociază la lupta politică.

Este curios modul de a lucra al anarchiştilor; căcĭ în realitate ce vor eĭ? De atîtea orĭ aŭ repetat-o că partidul social-democrat este partidul intoleranțeĭ, că dînsul nu poate fi prin urmare un partid potrivit pentru oameniĭ „liberĭ şi independețĭ“ de teapa lor. Cu toate acestea partidul social-democrat nu poate convoca o întrunire, nu poate convoca un congres, fără ca anarchiştiĭ să caute a pătrunde într'însul, stricînd buna ordine şi răpind timpul reprezentanților muncitorimeĭ.

Să admitem că partidul social-democrat e intolerant, că el este intolerant maĭ ales şi chĭar pe nedrept față de anarchiştĭ; aceştia din urmă sînt însă toleranțiĭ. Apoĭ dacă lucrul este într'adevăr aşa, pentru ce anarchiştiĭ sînt atît de intoleranțĭ față de social-democrațĭ, pe carĭ dînşiĭ caută să-ĭ împĭedice cu orĭ-ce preț, de a lucra aşa cum cred că „e maĭ bine“ pentru ceĭ pe carĭ îĭ reprezintă? Admițînd chĭar faptul că intoleranța social-democrată există, apoĭ ea este din punctul de vedere anarchist cu totul îndreptățită, căcĭ intoleranța anarchiştilor se manifestează pînă la evidență, prin chipul cu care eĭ caută *a silui* chĭar opinia congreselor social-democratice, impunîndu-le acestora ca să-ĭ primească pe dînşiĭ, duşmaniĭ social-democrațieĭ, pentru a hotărî asupra destinuluĭ acesteĭa.

*

Se înțelege că congresul social-democrat nu s'a lăsat a fi intimidat de alarma anarchiştilor sprijinițĭ de presa burgheză, şi a arătat reprezentanților *Eurilor* lor, uşa. Presa burgheză, da, presa burgheză crede încă o dată că socializmul s'a sinucis şi aceasta se înțelege că nu poate de cît să o bucure; dar presa burgheză nu vede că tocmaĭ izgonirea anarchiştilor din congresele social-democrațieĭ este cel maĭ mare titlu de merit pentru aceasta şi că distruge legenda colportată de aĭ de *Temps*, *Figaro*, *Kreuzzeitung*, etc., etc., legendă care aruncă pe socialiştĭ şi anarchiştĭ într'acelaş cazan, substituindu-le idealurĭ şi mijloace de luptă identice.

După cum zice un confrate belgian, faptul că social-democrațiĭ se apără cu atîta pasiune în contra anarchiştilor, în cît sînt gata să uzeze pînă şi de forța fizică pentru a se despărți de dînşiĭ, tocmaĭ acest fapt dovedeşte cît de adîncă este deosebirea dintre anarchiştĭ şi socialiştĭ şi ce mare este prăpastia care-ĭ desparte pe aceştia din urmă de ceĭ d'întîĭ.

Nicĭ o dată presa burgheză nu va putea serba ziua de bucurie în care social-democrația să dea mîna cu anarchiştiĭ, individualiştiĭ şi egoiştiĭ.

*

Congresul internațional al social-democrațieĭ a admis o moțiune prin care se declară pentru desființarea armateĭ permanente şi pentru înlocuirea eĭ printr'o gardă cetățenească; de asemenea congresul se declară pentru instituirea unuĭ tribunal internațional de arbitragiu.

Afară de acestea congresul s'a declarat pentru votul universal şi pentru acordarea dreptuluĭ de vot tuturor majorilor. A maĭ primit o moțiune prin care se declară că social-democrația va lupta pentru introducerea dreptuluĭ de inițiativă şi pentru referendul local şi național. Congresul declară chestiunea emancipăreĭ femeilor ca strîns legată de aceea a emancipăreĭ claseĭ muncitoare. Se votează o moțiune, care se declară în contra orĭ-căreĭ politice coloniale şi una prin care se face un apel la muncitoriĭ din lumea întreagă ca să pornească lupta pentru distrugerea capitalismuluĭ şi pentru întărirea social-democrațieĭ internaționale.

Incheĭ, dînd aci şi textul moțiuneĭ votate de congres cu privință la chestia agrară. Iată-l:

„Neajunsurile ce le produce proprietatea şi exploatarea capitalistă pentru lucrătoriĭ pămîntuluĭ şi pentru întreaga socitate, nu vor putea fi înlăturate definitiv şi radical, de cît într'o societate, care va preface pămîntul ca şi cele l'alte mijloace de producțiune în proprietate comună, exploatată în mod rațional şi în fo-

losul tuturor. Condițiunile de distribuire a proprintățeĭ agrară precum și împărțirea în clase a populațiuneĭ rurale din diferitele țărĭ, sînt însă prea deosebite, pentru ca să se poată stabili o regulă generală obligătoare pentru partidele de muncitorĭ ale tuturor țărilor, regulă care să arate mijloacele prin carĭ se poate ajunge la scopul sus arătat precum și clasele ce trebuĭesc maĭ ales cîștigate pentru realizarea acestuĭ scop. In schimb însă prima datorie a partidelor de muncitorĭ este, de a organiza pe muncitoriĭ ruralĭ pentru lupta ce trebuĭesc s'o ducă în contra exploatatorilor lor. Pornind de la aceste principiĭ congresul lasă fie-căreĭ națiunĭ libertatea de a stabili tactica și mijloacele necesare pentru realizarea scopuluĭ, conform cu gradul de dezvoltare și cu condițiunile date din fie-ce țară. Congresul declară că ar fi de dorit ca în țările în carĭ se află comisiunĭ întrunite pentru a studia chestiunea agrară, ele să se ajute reciproc prin transmitere de material statistic, etc.

Gal.

SCRISORI CĂTRE IUBITA

II

Nu eștĭ de vină!

Ce stricĭ tu, nenorocită copilă, că nu staŭ lîngă tine, că la vorbele-țĭ calde de amor nu pot răspunde ast-fel cum cere gramatica ĭubireĭ? Vina nu este a artistuluĭ, dacă instrumentul este stricat. Zadarnic s'ar încerca vioristul să scoată armonioase sunete, cînd violina are coardele rupte și cînd nicĭ un sunet nu se poate auzi! Țĭ-aĭ dat tot focul dragosteĭ, mi te-aĭ dat întreagă și complectă mie, și totușĭ nu pot să-țĭ spun și eŭ acelaș lucru, aceeaș vorbă vecĭnic frumoasă și drăguță: *te ĭubesc*.

Nu e, firește, vina ta. Altele ca tine aŭ încercat acelaș lucru și, bĭete chibriturĭ, s'aŭ aprins frecate de coaja rece a cutieĭ. Cutia a rămas întreagă, ele însă s'aŭ ars, s'aŭ prăpădit. Dacă în adevăr simțĭ ceva pentru mine, e maĭ prudent să fugĭ departe, departe, cît maĭ departe. Ițĭ veĭ cheltui zadarnic puterea dragosteĭ tale, ĭar razele eĭ bine-făcătoare nu vor putea aprinde ĭasca uscată a uneĭ inimĭ deja stinse.

Și desigur aĭ dreptul să fiĭ mîhnită. Ce-țĭ lipsește, în adevăr, ca să fiĭ ĭubită precum ĭubeștĭ? Eștĭ tînără. Nu maĭ eștĭ copila de opt-spre-zece anĭ, neștiutoare de farmecele ĭubireĭ; te apropiĭ de vîrsta femeĭeĭ luĭ Balzac, de femeĭa de treĭ-zecĭ de anĭ, în deplinătatea formelor sculpturale și stăpînă pe știința complicată a dragosteĭ. Splendidă în înflorirea complectă a vieţeĭ, aĭ grațiozitatea copileĭ și în acelaș timp tot ce poate dori o femeĭe. Cînd trecĭ ca o zeĭță antică, bărbațiĭ întorc capul și exclamațiunea tutulor este: *ce splendidă creĭatură!* Tu poțĭ învia morțiĭ, poțĭ da viață simțurilor amorțite, eștĭ Venerea modernă și totușĭ eŭ rămîn rece, îțĭ slăvesc formele-țĭ depline, îțĭ ador corpul tăŭ, te ĭubesc cu simțurile, nu-țĭ pot însă spune: *te ĭubesc*!

In adevăr este *amor* și *amor*. Dacă înțelegĭ dragostea brutală, dacă te mulțumeștĭ cu tot ce-ĭ la suprafață, cu înflăcărarea și mulțumirea simțurilor, dacă țĭ-e de ajuns că îmĭ placĭ maĭ mult ca altele, că te prefer tuturora, atuncea: *te ĭubesc*.

Dacă însă, prin vorba scumpă de *amor*, pricepĭ maĭ mult: o stare sufletească, o dorință care să nu aĭbă legătură cu dragostea brutală, dacă prin ea înțelegĭ contopirea într'o singură ființă a două creĭaturĭ, avînd acelaș gînd, aceleașĭ dorințe, acelaș ideal, dacă este patima curată a viselor de opt-spre-zece anĭ, atuncĭ *nu te ĭubesc*.

Și tu ast-fel înțelegĭ ĭubirea și această *ĭubire* este dată alteĭa, ființă ideală, care nu există, *eĭ*, către care vecĭnic se avîntă gîndurile mele.

Geloasă însă nu fiĭ. După dînsa, tu viĭ; idealul întîĭ, apoĭ realul, și cum ființele carĭ nu trăĭesc de cît în imaginațiune nu-țĭ pot face concurență, rămîĭ mulțumită, dacă nu crezĭ maĭ bine că lîngă un om cu *ideal*, o ființă ca tine zadarnic rămîne.

Fugĭ . . . fugĭ. . . dar, departe de mine, draga mea!

Aussée, 20 Iulie.

Chițibuș.

Frantz-Iosef în Romînia

BUDAPESTA, 24 Iulie. — *Egyetértés*, organ al extremeĭ stînge, vorbind de apropiata vizită la Bucureștĭ a împăratuluĭ Franz-Iosef, zice că meritul excelentelor relațiunĭ actuale dintre Austro-Ungaria și Romînia, revine conteluĭ de Goluchowsky, dar acest merit, adaogă foaĭa ungurească, coincide cu situația politică în Orient, care cere în mod inperios să se înlăture toate neînțelegerile dintre cele două State.

Vizita M. S. Frantz Iosef va exercita de sigur o influență fericită în acest senz. Ar fi într'adevăr absurd ca Romîniĭ și Unguriĭ, a căror existență națională poate fi amenințată de aceiașĭ inimicĭ, să se certe pentru motive de politică internă.

CRONICA

Un manual

Indată ce a aflat Claymoor, că ziariștiĭ sînt oamenĭ fără ocupațiune serioasă, s'a umplut de indignare contra *Gazeteĭ* luĭ Pavlache Stătescu și altor cîte-va capete de metal, și a declarat că, în calitate de om superior, de oare-ce lucrează și cu capul și cu vice-versa, va întoarce dosul de azĭ înainte orĭ-căruĭ colectivist și va elabora un manual al perfectuluĭ bărbat cu ocupațiune serioasă.

După cît am putut afla de la un sub-locotenent de roșiorĭ, care e intim cu Claymoor, cîte-va articole din acest manual sînt gata și nu așteaptă de cît tiparul.

Iată aceste articole:

1) Perfectul bărbat cu ocupațiune serioasă, e dator să facă ceea ce fac onorabiliĭ Bianu și Brote, carĭ aŭ obținut titlu de oamenĭ de casă aĭ D-luĭ Sturdza.

2) Adevăratul bărbat cu ocupațiune serioasă va trebui să înjure unguręște la o gazetă polițienească, să primească salar de la casierul prefectureĭ polițieĭ și picĭoare de la prefectul polițienesc.

3) Mișelia, idiotizmul și alte asemenĭ calitățĭ distinse, sînt condițiunĭ absolute pentru admiterea în tagma oamenilor cu ocupațiune serioasă.

Cine nu crede, să întrebe și pe Procopiu.

Bac.

BULETIN ATMOSFERIC

Bucureștĭ, 22 Iulie, 12 ore ziua.

Inălțimea barometrică în . . . . . 0°.752.7
Temperatura aeruluĭ. . . . . . . C° 31.°
Vîntul calm . . . . .
Starea ceruluĭ: puțin noros.
Temperatura maximă de erĭ . . . . 33°
» minimă de azĭ . . . . 15°
Temperatura a variat la noĭ între 35° și 12°

Timp frumos și călduros în toată țara. La Păncești, Dragomireștĭ, Brăila, Sinaĭa, a plouat puțin; la Mamornița a plouat binișor. Barometrul a crescut în mijlociŭ cu 1 milimetru în Moldova și Dobrogea și cu 2 milimetri în Muntenia.

INFORMAȚIUNI

INTERIOARE

Situația se complică

Știrea dată de noĭ cu privire la hotărîrea luată de guvern de a se anula toate lucrările consiliuluĭ comunal din Galațĭ, relative la tramwayul electric precum și la schimbarea sistemuluĭ de traverse, se confirmă.

Erĭ după amĭază, toțĭ miniștriĭ aŭ căzut de acord asupra ideĭeĭ de a se da opinieĭ publice o satisfacție cît de mică în această afacere scandaloasă.

Atitudinea luĭ Malaxa

Malaxa, care la început declara că-șĭ va da demisia dacă va fi lăsat în pace. s'a răsgîndit și spune că nu se va retrage, ci va aștepta să fie revocat.

Ce zic consilieriĭ?

Anularea tuturor lucrărilor încheĭate de consiliul comunal, în afacerile cele maĭ însemnate, constituind un afront pentru consilieriĭ comunalĭ, aceștia declară că vor trece de partea luĭ Malaxa și vor susține pe primarul panamist.

Aceasta o maĭ fac și de teamă că consiliul va fi dizolvat și se vor vedea expușĭ ca la o nouă alegere să nu se maĭ întîlnească cu bugetul primărieĭ.

Sacrificarea

In cazul cînd Malaxa va perzista în hotărârea sa de a nu se retrage de bună-voĭe, guvernul îl va revoca și va fi dat judecățeĭ.

Liberaliĭ din Galațĭ, aproape în unanimitate, cer îndepărtarea luĭ Malaxa, asigurînd pe guvern că, în acest caz, situația guvernuluĭ va fi salvată la Galațĭ.

Până acum, aci staŭ lucrurile.

U

In orașul Buzăŭ și prin maĭ multe sate din județul cu acelaș nume, bîntuĭe printre copiĭ scarlatina și anghina difterică.

Serviciul sanitar n'a luat încă nicĭ o măsură, de oare-ce D. Rioșanu, medicul primar, îșĭ petrece timpul maĭ mult pe la băĭ.

Se vestește despre o apropiată înțelegere între conservatorĭ și junimiștĭ cu privire la organizarea partiduluĭ și reformarea preseĭ conservatoare. Cluburile se vor contopi, ĭar Constituționalul *va înceta să apară. Tot personalul acestuĭ ziar va trece la* Epoca *și* Timpul, *afară de ovreĭul Dichter, pe care conservatoriĭ nu vor să-l aĭbă în redacția lor, ca unul care a stat în pușcărie și e foarte compromis sub raportul moral.*

Traficul de carne omenească

Acest comerț infam s'a constatat că se practică de cîțĭ-va mizerabiĭ și în orașul Buzăŭ.

Un oare-care Aristid Petride, soțul uneĭ antreprenoare de prostituate din localitate, acum cît-va timp, prin ademenelĭ de tot felul, a reușit să captiveze pe o copilă minoră din Bucureștĭ, pe care a dus-o la Buzăŭ. Nenorocita copilă a fost instalată apoĭ în acea casă de toleranță, unde era exploatată în chipul cel maĭ infam. Aci, victima era ținută în cel maĭ mare secret.

Descoperirea

Mama nenoroociteĭ ființe, după multe cercetărĭ, reuși în fine să-șĭ regăsească copilul închis în acel cuĭb de corupție.

Mizerabiliĭ însă, aŭ refuzat să-ĭ redea copila, pretinzînd 160 leĭ, banĭ pe carĭ dînșiĭ spuneaŭ că ĭ-aŭ chĭeltuit pînă ce aŭ adus-o în Buzăŭ.

Denunțul

Aproape desperată, mama nefericiteĭ copile, aduse cazul la cunoștința parchetuluĭ.

Traficanțiĭ, chĭemațĭ înaintea judecătoruluĭ de instrucție, aŭ mărturisit faptul. Imediat după aceasta, victima a fost redată părinților.

Arestările

Din cercetărĭ, constatîndu-se că în acel pulanar al soțieĭ luĭ Petride, aŭ maĭ fost aduse și alte minore, mizerabiliĭ traficanțĭ aŭ fost imediat arestațĭ.

Se afirmă că și alte arestărĭ sînt iminente, de oare-ce, din mărturisirile făcute, rezultă că seducătoriĭ aŭ maĭ avut și complicĭ, dintre carĭ uniĭ sînt în serviciul poliţieĭ din acel oraș.

Rep.

Birjarul cu No. 45, care a servit la răpirea D-reĭ Ioanidi, a fost pus în libertate.

A maĭ rămas arestat numaĭ tînărul Fargeon.

Cu ocazia inaugurăreĭ Porților de Fĭer, direcția regieĭ monopolurilor statuluĭ, precum și companiile străine de navigație și maĭ mulțĭ armatorĭ din Galațĭ și Brăila, vor organiza un serviciŭ special de navigație cu vapoare pentru transportul călătorilor la Mehadia, cu prețurĭ foarte reduse.

Ministerul agricultureĭ a însărcinat o comisie specială, care să se ocupe cu studiile necesare în privința ancheteĭ agricole, pe care ministerul voĭește a o face în țară.

Descoperirea furtuluĭ de la Finance

In sfîrșit, furtul de 71,000 leĭ, săvîrșit acum cît-va timp la ministerul de Finance, a fost descoperit erĭ pe neașteptate, grație întîmplăreĭ numaĭ.

Iată amănuntele precise culese chĭar la fața loculuĭ, în timpul cînd descinsese și parchetul:

Autorul

Maĭ înainte însă de a relata împrejurarea cum a fost descoperit furtul, trebuĭe să spunem că autorul acestuĭ fapt este *D. Petrescu, funcționar la ministerul de Finance.*

Acest funcționar e însurat și locuĭește în strada Gramont No. 1, în apropiere de Filaret, în niște case marĭ și destul de luxoase. Casele sînt proprietatea D-luĭ Niță Florescu, de profesiune rentier.

Ascunderea banilor

Petrescu, îndată ce a luat gropul, s'a dus acasă numaĭ cu cîte-va minute înainte de ora șease.

Aci, imediat s'a gîndit unde să ascundă baniĭ, prevăzînd că în curînd va fi perchiziționat.

Rupînd gropul, o parte din hîrtiĭ a ascuns-o în gaura unuĭ uluc mic dintr'o privată; ĭar o parte a aruncat-o în privată.

Descoperirea

Ie zina de 15 Iulie, un bătrîn servitor al caseĭ, anume Petrea Durmaș, ducîndu-se la privată și căutînd niște hîrtie în gaura oblonuluĭ, dădu cu mîna de un pachet cu hîrtiĭ. Observîndu-l, înțelese că e ceva de el, însă îl lăsă tot acolo.

După cîte-va minute, comunicînd această descoperire unuĭ fiŭ al săŭ anume Petre, care din întîmplare venise pe acolo, îĭ spuse ca să-ĭ aducă hîrtiile pentru a le vedea și el.

In acest interval însă, ducîndu-se la privată D-na Florescu, dădu și D-sa peste hîrtiĭ și le luă.

Cînd s'a dus bătrînul să le ĭa, *nu le-a maĭ găsit.*

O ingratitudine

D-na Florescu, care probabil a luat baniĭ, care după spusa bătrînuluĭ, consta în vr'o *două-zecĭ de hîrtiĭ marĭ*, nu ĭ-a dat absolut nicĭ o recompensă acestuĭa.

După două zile, bătrînul a pretins chĭar ceva, dar a fost refuzat, spuindu-i-se că hîrtiile n'aveaŭ nicĭ o valoare.

Denunțul

Indignat de această ingratitudine, moșneagul a denunțat cazul polițieĭ, deși el tăgăduĭește astă-zĭ.

Poliția imediat a incunoștiințat parchetul.

Descinderea

Erĭ, pe la orele patru și jumătate după amĭază, întreg parchetul de Ilfov, procurorĭ și judecătorĭ de instrucție, în frunte cu procurorul general și primul procuror, aŭ descins la casa D-luĭ Florescu.

In acelaș timp aŭ maĭ sosit apoĭ prefectul polițieĭ, toțĭ inspectoriĭ, d'impreună cu reporterul *Adevĕruluĭ.*

O dată cu noĭ a sosit și Petrescu, care fusese ridicat pe neașteptate de la bĭuroŭ, unde era de serviciŭ.

Trucul tîlharuluĭ

Luat de scurt, Petrescu a mărturisit faptul spunînd că baniĭ ĭ-a ascuns în pămînt, în dosul Mitropolieĭ.

Toate căutările însă fură zadarnice.

Alte cercetărĭ

Autoritățile întorcîndu-se la casa luĭ Florescu, s'a dat ordin de a se căuta în privată.

In puțin timp s'aŭ găsit *cincĭ hîrtiĭ de cîte o sută de leĭ.*

Orele fiind înaintate, s'a amînat căutarea pe mîine, postîndu-se la acea casă maĭ mulțĭ agențĭ de poliție.

Areștarea

Petrescu fiind pus în stare de arestare a fost dus la parchet, unde a fost supus unuĭ lung interogatoriŭ, în fața tuturor membrilor parchetuluĭ.

De asemenea a maĭ fost adusă spre a fi interogată și soția luĭ Petrescu.

In momentul cînd scrim aceste rîndurĭ, la orele 10 noaptea, interogatorul încă urmează.

Unde e proprietăreasa?

D. și D-na Florescu aŭ plecat încă de Sîmbătă cu copiiĭ la Azuga.

Șeful polițieĭ de siguranță a plecat deja astă

BURSA DIN BUCURESCI

Cursul de la 22 Iulie (3 August) 1896

5% Renta r. p.	102 1/4	Acț. B. Agricole	—
5% Renta am.	100 3/4	Dacia-România	—
5% » (92—93)	99 1/2	Naționala	—
5% » am.	99 1/2	Patria	—
6% Obl. rur.	101 3/8	Construcțiĭ	—
Pensiunĭ	293	SCHIMB	
5% Obl. c. Buc.	95 1/4	Londra	25.21 1/4 20 1/2
5% » (1890)	96 1/4	Paris	100.15.10
5% Fonc. rur.	92 1/8	Viena	211.10 7/8
5% » urb.	88 5/8	Berlin	123.65 55
5% » »	—	Belgia	99.25
5% » » Iașĭ	82 1/2	Scont B. N.	5
5% Obl. bazalt	—	Avans. » »	6
Banca Nat.	—	» C dep	5 1/2

noapte în acea localitate spre a- aduce în Bucureștĭ.

Pentru astă-zĭ vor fi citate maĭ multe persoane la instrucție. La ediția III-a vom da nouĭ amănunte.

U.

EXTERNE

Comitetul revoluționar din Creta a proclamat alipirea Creteĭ la Grecia și a comandat deja două sigiliĭ cu inscripțiile: «*Adunarea revoluționară a Creteĭ* și *Guvernul provizoriŭ al Creteĭ*».

Deputațiĭ creștinĭ din Canea aŭ și primit ordinul de a se supune nouluĭ guvern, Turcia ne maĭ avînd ce căuta în Creta.

Comitetele revoluționare din Atena lucrează pe capete pentru a întreține focul din Creta și Macedonia.

Guvernul grec nu se sfiește de a da tot concursul săŭ comitetelor revoluționare și vre-o sută de ofițerĭ din armata activă s'aŭ și pus în fruntea cetelor carĭ pleacă în Macedonia.

Oficiosul german Post *află că Englitera și Grecia complotează contra păceĭ Europeĭ și că singurul mijloc de a pune capăt acesteĭ periculoase stărĭ de lucrurĭ este blocarea Creteĭ, ceea-ce, în cele din urmă, tot va trebui să se facă.*

Vizita țaruluĭ și țarineĭ în Franța este un lucru decis.

Eĭ vor merge la Vichy, pe la finele luĭ Septembre.

Din Creta și Macedonia

ATENA, 25 Iulie.— Int'o luptă ce s'a dat între niște musulmanĭ carĭ voĭaŭ să intre la Herakleion și trupele turceștĭ carĭ aŭ în capul lor pe Hassan-pașa, cincĭ musulmanĭ aŭ fost omorîțĭ și maĭ mulțĭ rănițĭ. Insușĭ Hassan-pașa a fost rănit.

Ziarele vorbesc de niște lupte nouĭ în Macedonia, dar e cu neputință de a verifica aceste știrĭ.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL"

27

PRIMEJDIE DE MOARTE

XVI

Lovitura

Pe terasă nu maĭ era nimenĭ.

Omul acesta înălță capul ca să mă vadă, dar cînd mă apropiaĭ se întoarse și-șĭ continuă ocupația.

Casa înaintea căreĭa se oprise era otelul Grandiron.

Acolo-șĭ avea Gordon apartamentul.

Mă opriĭ, ezitînd în privința celor ce trebuĭa să fac.

Imĭ veni în gînd să întreb pe vizitiŭ dacă văzuse pe cine-va eșind din casă și eram gata să-ĭ vorbesc cînd acesta ridică din noŭ capul și se uĭtă la mine pe furiș.

Omul acesta avea o înfățișare cu totul particulară. Căutătura ce-mĭ aruncase era așa de sinistră, în cît nu maĭ avuĭ curajul să-l întreb.

Mă hotărîĭ să mă duc pînă la capătul teraseĭ, înainte de a mă decide ce trebuĭa să fac.

Nu făcuĭ însă nicĭ douĭ-spre-zece metri și mă întorseĭ, hotărîtă să vorbesc cu vizitiul?

Cine-va eși atuncĭ din casă și părea că inspectează terasa în direcția opusă.

Individul acesta se întoarse repede spre mine și mă privi.

Văzuĭ numaĭ de cît că nu era Taras, dar, maĭ tot atuncĭ, recunoscuĭ pe Kavanagh, cu pălăria lăsată pe ochĭ.

De sigur mă zărise și mă recunoscuse, căcĭ eram subt un bec de gaz, dar, fie indiferență fie discrețiune, se făcu că nu mă bagă în seamă.

Se apropie de vizitiŭ, îĭ spuse cîte-va vorbe, pe carĭ nu le putuĭ auzĭ și se întoarse în casă.

Prezența luĭ mă asigură.

Mă felicitaĭ că nu m'am pus la sfat cu vizitiul.

De cît, nu mă putuĭ hotărî să mă întorc acasă.

De astă dată mă duseĭ pînă la capătul teraseĭ și mă pitulaĭ după grilajul din colțul strădeĭ și așteptaĭ.

Puțin după aceea, Taras eși împreună cu Gordon și Kavanagh.

Cîte treĭ vorbiră cîte-va minute, apoĭ îșĭ dădură mîna.

Kavanagh se urcă în cupeŭ, ĭar Gordon întovărăși pe Taras în direcțiunea strădeĭ noastre.

Cupeul trecu chiar pe lîngă mine, și vizitiul îmĭ aruncă o noaŭă căutătură bănuitoare; Kavanagh însă era foarte ocupat cu aprinderea uneĭ țigărĭ.

XVIII

Un dușman vechiŭ

Scoborîĭ spre cheŭ alergînd tot pe partea cea maĭ întunecoasă pînă ce zăriĭ pe Taras și pe Gordon mergînd liniștițĭ unul lîngă altul.

Incetiniĭ mersul, fără a-ĭ pierde din vedere pînă la ușa caseĭ.

Intrară amîndoĭ.

De sigur Taras se reîntorsese ca să nu mă sperie venind prea tîrziŭ și de oare-ce prietenul săŭ îl întovărășise pînă aci, se hotărîseră să petreacă seara împreună, fumînd cea din urmă pipă.

Mă apropiaĭ pregetînd puțin, în sfîrșit le auziĭ vocile în sală.

Deschizînd ușa fără zgomot, mă furișaĭ în cameră fără să știe nimenĭ nimic.

— Bine aĭ făcut ca nu m'aĭ așteptat aseară, îmĭ zise Taras a doua zi dimineață. Kavanagh ne-a adus niște știrĭ foarte interesante de la Camera comunelor și am stat două ore maĭ mult de cît prevăzusem.

Știam că prietenul Kavanagh avea o slujbă în bĭurourile Camereĭ.

El veni după prînz și întrebă de Taras, dar în loc să se ducă de-a dreptul în atelier, intră în camera mea.

După ce schimbarăm frazele obicĭnuite de politețe, el ridică degetul, îmĭ aruncă o căutătură de ochĭ semnificativă, traversă apartamentul și deschise ușa fără zgomot, dar așa de repede, în cît mama Lucas ar fi fost prinsă negreșit, dacă s'ar fi pus acolo ca să asculte ce vorbĭam.

Dar nu era.

Kavanagh ascultă vr'o cîte-va minute, închise ușa încetinel și se întoarse la locul săŭ, ridicînd din umerĭ cu nemulțumire.

— Nu s'a întîmplat nimic? întrebă așezîndu-se lîngă mine.

— Nimic... luĭ.

— Dar aĭtuĭa? stăruĭ.

— Nimic important.

— Mama Lucas n'a trădat nicĭ o iritație văzîndu-l plecînd aseară?

Dăduĭ din cap.

— A fost așa cum e în tot-d'a-una. Alt-fel aș fi băgat de seamă.

— Crezĭ că nu s'a scoborît peste noapte?

— După ce s'a culcat Taras, am deschis ușa și am lăsat o lumînaare aprinsă. Nimenĭ n'ar fi putut trece pe dinaintea ușeĭ fără să-l văd.

— Poate că vigilența D-tale ĭ-a dat vr'o bănuĭală. De altă parte....

Se întrerupse, cu bărbia în mîinĭ, cu sprincenele încrețite sub... sforțarea cugetăreĭ.

Ridicînd de o dată capul și întorcîndu-se spre mine zise:

— Iți mărturisesc că mĭ-e frică să nu fi fost tras pe sfoară. Și, maĭ mult încă, mă tem să nu fi comis vre-o nedreptate față cu biata femeĭe.

Iĭ cunoștĭ caracterul maĭ bine de cît mine.

O crezĭ capabilă de înșelăcĭune și de trădare și să conspire ca să piardă pe stăpînul săŭ.

— Ah! nu. Cred că e cea maĭ bună ființă de pe fața pămîntuluĭ.

— Sînt fericit că te aud spunînd așa.

Lucrul mi se părea improbabil, de aceea nicĭ nu ĭ-am vorbit luĭ Taras.

— Nu te-ar fi crezut. Dar pretinsul prieten despre care trebuĭa să te informezĭ?

— Ah și aci m'am amăgit. Amica e o amică adevărată tot așa de inofensivă ca și însășĭ vrednica bătrînă.

E bucătăreasa unuĭ restaurant, și nu e liberă ca să poată veni să vadă pe mama Lucas.

— Cunoștĭ un individ cu numele de Matweef? întrebă el de o dată.

— Da, cunosc numele, dar nu și persoana.

— Este unul dintre aceĭ nenorocițĭ carĭ vin să-l exploateze pe Taras. El mĭ-a băgat această nebunie în cap.

Clasa inferioară a nihiliștilor este ca o bandă de cîinĭ flămînzĭ, gata de a lovi în toțĭ aceĭ carĭ sînt maĭ favorizațĭ de soartă.

Eĭ invidiază de sigur pe această femeĭe, pentru situția eĭ bună. Țĭ-am cauzat multe supărărĭ, pe carĭ de sigur că mi le veĭ ĭerta.

Existența luĭ Tarras este de o importanță atît de mare pentru artă și pentru partidul săŭ, în cît nu putem trece cu vederea nicĭ cel maĭ mic indiciŭ, care ne face a crede că el s'ar afla amenințat de un pericol.

— Adevărat! Și nu te teme: poțĭ să-mĭ spuĭ totul! Doresc să cunosc orĭ-ce bănuĭală, chĭar cu rizicul de a suferi.

— O maĭ bună filozofie nicĭ nu se poate, zise el strîngîndu-mĭ mîna preitenește.

(Va urma)

DOSARUL ZILEI

Asasin.— Din Galaţĭ se vesteşte că alaltă-seară, un anume Anton Polonezul şi-a asasinat amanta într'o cîrcĭumă din apropiere de gară.

Criminalul a dispărut, ĭar victima a fost transportată într'o stare deplorabilă la spitalul comunal.

Devastare. — Erĭ după amĭază, maĭ mulţĭ ţiganĭ zarzavagiĭ de pe cîmpul Floreasca aŭ devastat cîrcĭuma luĭ Bucur Gărbădescu, spărgîndu-ĭ ferestrele şi uşile cu pĭetre şi cĭomege.

Scandalul s'a potolit numaĭ în urma intervenireĭ poliţieĭ.

Treĭ ţiganĭ aŭ fost imediat arestaţĭ, ĭar azĭ vor maĭ fi arestaţĭ şi alţiĭ.

Evadare.— Astă noapte, un pungaş de meserie şi vestit spărgător de case de banĭ, anume Iţic Leibovicĭ, a evadat din arestul secţieĭ 30, unde se afla arestat

Incendiŭ. — Astă-noapte a fost un incenoiu în strada Sfinţiĭ Apostolĭ No. 32, care, graţie ajutoruluĭ dat de veciniĭ din acea stradă, putut fi localizat la vreme.

Focul a luat naştere de la o lampă din cîrcĭuma unuĭ ungur, şi s'a întins cu repezicĭune la toate camerele. Flăcările izbucnind cu furie prin ferestrele cîrcĭumeĭ, atraseră atenţiunea vecinilor, carĭ alergară în ajutor, localizînd focul.

După ce focul a fost cu totul stins, sosiră de-abĭa şi pompieriĭ, carĭ se mulţumiră a constata stingerea foculuĭ.

Şi cu această ocaziune s'a putut observa, proasta organizaţiune a serviciuluĭ de pompĭerĭ din Capitală şi neglijenţa condamnabilă a poliţieĭ, care refuză de a vedea pe pompierĭ pînă ce nu va vedea că focul a devenit un adevărat pericol pentru toată strada.

Aşa, astă-noapte, sergentul-aghiotant călare din strada Sf. Apostolĭ, nu vroĭa să chĭeme pe pompierĭ, pretextînd oboseala caluluĭ şi mica importanţă a incendiuluĭ, cu toate că toată cîrcĭuma era în flacărĭ, ameninţînd casele din vecinătate.

ABONAMENTE de VARĂ

In ţară:

O lună, 3 leĭ; 15 zile, leĭ 1,50.

In străinătate:

O lună, 5 leĭ; 15 zile, leĭ 2,50

Tîrgul cerealelor

Brăila, 20, 21, 22 Iulie, 1896

Grîŭ cant. „ 45570 gr. % k.—61¼ pr. 8—10—60
Secară „ 2500 „ %k. „ 7.25

Cereale sosite:

Pe apă: Grîŭ 12500 Porumb 11250:
Pe uscat: Grîŭ 44200.

Marmorosch Blank & Comp.

EDITIA III

Ultime Informaţiunĭ

INTERIOARE

Furtul de la Finance

In privinţa descopeririĭ autoruluĭ furtuluĭ de la ministerul de finance, putem da azĭ nouĭ şi interesante amănunte.

D. Cantacuzino, ministrul de finance, a primit o scrisoare anonimă prin care i se comunica cum că autorul furtuluĭ locuĭeşte în strada Gramont la No. 1, că e funcţionar la acel minister şi că dacă i se va face perchiziţia acasă, va fi descoperit imediat.

*

In urma acesteĭ scrisorĭ anonime, D. Cantacuzino s'a dus imediat la parchet, fără a maĭ înştiinţa poliţia şi ĭ-a cerut să facă o grabnică descindere la locuinţa indicată prin aceea scrisoare.

In adevăr, parchetul a şi descins la locuinţa luĭ Petrescu, şi fără multă dificultate maĭ în urmă acesta a mărturisit că în adevăr el e autorul furtuluĭ.

In privinţa banilor însă, a căutat să mintă, spunînd că eĭ se află ascunşĭ într'un loc din Dealul Mitropolieĭ.

*

Poliţia s'a dus imediat la locul indicat de Petrescu, dar nu a găsit nimic.

*

Denuaţarea se zice că a fost făcută de bătrînul servitor Durmaş, căruĭ D-na Florescu nu a fost nicĭ un ban.

Durmaş, care a găsit în latrină plicul cu hîrtiĭ, ĭ-a dat la D-na Florescu şi i-a comunicat aceasta. D-na Florescu a alergat la latrină şi a luat plicul cu baniĭ, ĭar servitorul i-a spus că i-s'a părut şi că nu e nimic acolo.

*

D-na Florescu a comunicat soţuluĭ eĭ faptul şi împreună cu el s'a dus la Petrescu, chiriaşul lor, şi ĭ-a cerut să împartă pe din două toţĭ baniĭ, căcĭ în caz contrariŭ îl denunţă. Petrescu, ne avînd în cotro şi văzînd că aceştia nu se mulţumesc cu miile de leĭ pe carĭ le aveaŭ la eĭ, ci-l ameninţă cu denunţarea, a convenit a împărţi baniĭ, ceea-ce s'a şi făcut în cea maĭ bună linişte.

*

D. Florescu, punînd mîna pe banĭ, s'a dus imediat la Buşteni şi 'şĭ-a cumpărat un loc. Aseară, cînd parchetul a făcut descinderea la locuinţa D-sale, se afla la Azuga.

Imediat s'aŭ dat ordine pentru arestarea luĭ, ast-fel că la ora 8 şi treĭ sferturĭ a şi fost arestat. Azĭ va fi adus în Capitală cu primul tren de la Predeal.

*

Interogatoriul luĭ Petrescu a durat pînă la orele 10 seara.

La această oră, Petrescu a fost trimis la Văcăreştĭ.

Azĭ se va continua interogatoriul.

*

Aseară pînă tîrziŭ s'a scos din latrină o mulţime de bonurĭ şi recipise, carĭ se aflaŭ în grop împreună cu baniĭ.

*

In privinţa faptuluĭ dacă Petrescu a avut saŭ nu vr'un complice, circulă diferite versiunĭ.

Convingerea generală e că Petrescu a făptuit singur hoţia şi că de frica uneĭ perchiziţiĭ, a ascuns şi aruncat plicul cu bonurĭ şi hîrtiĭ de banca în latrină, pînă cînd se va potoli zgomotul.

*

Intîmplarea a făcut ca servitorul Durmaş să găsască plicul în latrină şi pe urmă, văzînd că stăpîna sa, D-na Florescu, nu-l împărtăşeşte şi pe el cu nimic din aceştĭ banĭ, a scris ministruluĭ de finance despre furt, probabil învaţat fiind de cine-va, căcĭ îĭ era teamă să nu fie dat afară din serviciŭ, dacă s'ar fi constatat că Petrescu e nevinovat.

*

Petrescu e un vechiŭ funcţionar la ministerul de finance. In cursul atîtor anĭ de serviciŭ la acest minister, nimenĭ n'a avut să se plîngă de el. Onestitatea luĭ era maĭ presus de orĭ-ce bănuĭală, fiind dat faptul că numaĭ printr'o muncă cinstită şi stăruitoare a avansat de la simplu copist pînă la gradul impiegat de clasa I-a.

*

Vestea despre descoperirea furtuluĭ în sarcina acestuĭ funcţionar a produs o puternică impresiune printre funcţionariĭ ministeruluĭ de finance.

Toţĭ spuneaŭ că s'ar fi putut bănui orĭ-cine, numaĭ de Petrescu nu s'ar fi putut crede un moment că ar fi fost în stare să comită asemenea fapt.

Dud.

Am anunţat deja că între prefectul de Putna, D. Dr. Munteanu, si primarul Săveanu, nu există relaţiĭ bune, din cauză că acesta din urmă voieşte să-şĭ ia rolul de paşă în oraş şi judeţ.

Insoţit de cîţĭ va Mărgăriteştĭ din localitate, Săveanu a venit erĭ la Bucureştĭ, cerînd ministruluĭ de interne îndepărtarea prefectuluĭ Munteanu.

Pînă acum nu s'a luat nicĭ o hotărîre.

In privinţa licitaţiuneĭ ce s'a ţinut la Tecuciŭ pentru furnizarea lemnelor necesare localuluĭ prefectureĭ, am spus că adjudecarea s'a făcut asupra D-luĭ Tailof şi în condiţiunĭ păgubitoare pentru judeţ.

Astă-zĭ aflăm în mod pozitiv că lucrurile s'aŭ săvîrşit în urma ordinelor date de D. Dim. Sturdza.

D. Tailof este omul de afacerĭ al princeseĭ Gorciacof, al căreĭa vătaf e şi D. Sturdza.

Orĭ-cine poate înţelege pentru ce licitaţia s'a ţinut aşa de ascuns şi pentru ce i s'a dat D-luĭ Tailof cu 1 franc maĭ mult pentru metrul cub de lemne.

Aproape zilnic se anunţă din diferite părţĭ ale ţăreĭ, neînţelegerĭ marĭ între prefecţĭ şi primarĭ, între aceştia şi consilierĭ, şi aşa maĭ departe.

Cearta de astă dată a izbucnit la Iaşĭ. Prefectul aceluĭ judeţ, D. Ralle, a venit erĭ în Bucureştĭ ca să se plîngă ministruluĭ de interne, în potriva primaruluĭ Cişman, declarînd şefuluĭ săŭ că nu maĭ poate face administraţie cît timp Cişman va fi primar.

După D. Toneanu, prefectul de Tulcea, care a fost silit să-şĭ dea demisia, a venit acum rîndul D-luĭ Crăsnaru, prefectul de Vîlcea.

D-sa, silit de colectivişti ca să-şĭ dea demisia, s'a şi executat. Succesorul săŭ, se spune că ar fi un D. Gr. Procopiu, avocat.

Ştirile date de unele ziare că în podgoriile de la Odobeştĭ ar fi bîntuind cu furie filoxera, sînt exagerate.

După informaţiunile pozitive ce le avem chĭar de la serviciul viticol, filoxera se ivise în acea parte pe o întindere neînsemnată, dar în urma măsurilor grabnice ce s'aŭ luat, s'a pus stavilă flageluĭ.

Colectiviştiĭ, neputind suferi pe D. Matheĭ Petrescu, directorul serviciuluĭ administrativ de la ministrul de interne, caută să se scape de D-sa. Ast-fel prin foile lor reptiliene denunţă pe D. Petrescu că ar fi divulgat ziarelor din opoziţie, cuprinsul raportuluĭ procuroruluĭ general Bastachi, în afacerea hoţiilor de la Galaţĭ.

E destul să spunem că raportul în chestiune nicĭ n'a trecut măcar pe la Petrescu şi apoĭ nu e un mister pentru nimenĭ faptul că destăĭnuirea se datoreşte D-luĭ Luca Ionescu, inspector administrativ.

Astă-zĭ vor fi citaţĭ la cabinetul No. 4 al judecătoruluĭ de instrucţie maĭ mulţĭ martorĭ în afacerea răpireĭ de la şosea.

Tot astă-zĭ tribunalul va avea să se pronunţe în privinţa confirmăreĭ saŭ infirmăreĭ mandatuluĭ dat în contra tînăruluĭ Fargeon.

D. Ulaholu casier plătitor la ministerul de finance, şi D. Ionescu, impiegat la acel biuroŭ, aŭ fost revocaţĭ din serviciŭ, pentru motivul că din cauza neglijenţeĭ lor numaĭ s'a putut săvîrşi furtul de 71.000 leĭ.

In locul acestora aŭ fost numiţĭ D-niĭ G. G. Tamara şi Al. Popescu.

Casieriĭ de bilete de pe la gărĭ aŭ primit ordin să elibereze la trenurile de plăcere nu numaĭ bilete de ducere şi întoarcere cu preţ redus, dar şi bilete pentru o singură cursă, fără reducere însă.

In *Monitorul Oficial* de astă-zĭ, a apărut decretul prin care se acordă D-luĭ C. Stoĭcescu un congediŭ de 45 zile. Interimatul lucrărilor publice va fi ţinut de D. Sturdza, ĭar cel al justiţieĭ de D. G. Pallade.

Sinuciderea uneĭ Domnişoare

Casa D-neĭ Vlădescu din strada Popa-Tatu şi Căprioara, a fost teatrul uneĭ drame sinistre.

De multă vreme, D-ra Maria Vlădescu, fiica D-neĭ Vlădescu, părea cu totul schimbată. Melancolică, aproape misantropă, fata, care de alt-fel e de o frumuseţe remarcabilă, îşĭ petrecea timpul retrasă pînă şi de mama sa chĭar.

De vre-o treĭ zile maĭ ales, refuză să stea la masă.

Momentul fatal

Alaltă-seară pe cînd D-na Vlădescu lipsĭa de acasă, D-ra Vlădescu, profitînd de singurătate, hotăreşte să se sinucidă.

Scrise maĭ întîĭ un bilet pe care îl puse pe masă. Prin acel bilet îşĭ lua „adio" de la toţĭ aĭ săĭ, fără a le spune cauza care a determinat-o să se sinucidă. Pe urmă, bău dintr'un pahar accid foenic, pe care nu se ştie încă cum 'şi l-a putut procura.

Alarma

Cuprinsă de durerĭ teribile, nefericita începu să ţipe. La strigătele sale săriră imediat ceĭ carĭ locuĭesc în aceeaş curte.

Douĭ medicĭ cu locuinţa în apropiere aŭ fost chemaţĭ de urgenţă spre a da ajutor nenorociteĭ.

In acelaş timp sosi şi D-na Vlădescu, împreună cu surorile sinuciseĭ.

O scenă sfăşietoare se petrecu atuncĭ, scenă anevoĭe de descris.

Mister

Timp de maĭ multe ore, nefericita fată a fost sfăşiată de durerĭ îngrozitoare. Ştiinţa era în neputinţă de a o maĭ ajuta, de oare-ce materia distrugătoare îşĭ făcuse deja efectul.

In acest interval, sosind un comisar şi întrebînd-o despre cauzele carĭ aŭ determinat-o să se omoare, n'a vroit să dea nicĭ un răspuns. Acelaş rezultat l-a obţinut şi D-na Vlădescu, care o ruga să-ĭ spuĭe „tot ce are pe inimă".

— Nu pot, nu pot—fu ultimele cuvinte pe carĭ nenorocita le-a maĭ pronunţat, şi apoĭ îşĭ dete ultima suflare, în braţele mameĭ şi surorilor sale.

Astă-zĭ corpul nefericiteĭ fete va fi înmormîntat.

U.

ECOURI

Poĭmîne, Sîmbătă, va apare în Capitală *Cartea neagră*, organ politic independent.

In Sala noastră de Depeşĭ aŭ sosit următoarele noutăţĭ:

Max Boucard et Gaston Jèze: Eléments de la **Science des Finances** et la législation financière française. Leĭ 8.

Paul Leroy Beaulieu: Traité théorique et pratique d'**Economie politique**; 4 volumes et une table. Leĭ 36.

Th. Ribot: Psychologie des sentiments. Leĭ 7.50.

Trésor de la vie pratique, indispensable a tous les ménages. Leĭ 4.50.

Gyp.- Ohé! Les dirigeants! Images coloriées du petit *Bob*. Leĭ 3.50.

La Lecture illustrée, Tome I. L. 3.50.

Le Rire, Année 1896, premier semestre. 3.50.

La vie pour rire, colecţiune complectă în 6 volume. Leĭ 3.60.

Guides Baedeker.

Cu preţurĭ de Paris.

La Sala noastră de Depeşĭ a sosit o colecţiune de diferite **Jurnale de modă.**

Se fac abonamente.

ULTIME TELEGRAME

PARIS, 24 Iulie.—*Nord* anunţă că călătoria ţaruluĭ în Francia este hotărîtă, dar nu s'a fixat încă data definitivă.

VIENA, 24 Iulie.—Regele şi regina Romînieĭ aŭ sosit aci la 2 ore după amĭazĭ şi vor continua călătoria lor mîĭne dimineaţă. Majestăţile lor călătoresc în cel maĭ strict incognit-o.

VIENA, 24 Iulie.—Consiliul municipal din Viena a votat 25000 fiorinĭ pentru a decora străzile pe unde va trece ţarul în timpul viziteĭ sale la Viena.

CONSTANTINOPOLE, 24 Iulie. — Ziarele turceştĭ anunţă că s'a primit demisiunea patriarchuluĭ armenesc. S'aŭ dat ordine pentru a numi pe înlocuitorul săŭ.

Ştirile din Candia confirmă ştirea luĭ *Daily News*, în privinţa relelor tratamente exercitate de mahometanĭ asupra fostuluĭ guvernator, ajutorul actual al valiuluĭ Hassan.

O luptă a fost între o bandă grecească şi nişte trupe turceştĭ.

Poarta împarte arme populaţieĭ de la graniţă.

Numeroşĭ Arnăuţĭ sînt trimeşĭ în patria lor

PETERSBURG, 24 Iulie.—Un ukaz imperial ordonă formarea uneĭ provincii noĭ, chĭemată provincia Măreĭ Negre. Ea va depinde de Transcaucazia, va avea administraţia sa specială şi guvernatorul săŭ particular.

MADRID, 24 Iulie.—Cîte-va bande armate cu puştĭ parcurg în împrejurimile Valenţeĭ. Cavaleria trimeasă în urmărirea lor a împrăştiat unele din bande şi a arestat cîţĭ-va răniţĭ. Se crede că aceste bande sînt formate de republicanĭ.

SOFIA, 21 Iulie.—Prinţul Ferdinand al Bulgarieĭ este aşteptat după amĭazĭ cel maĭ tîrziŭ.

SPECTACOLE

CASINO PARISIAN, Str. Academieĭ. — Sîmbătă, 27 Iulie, 1896, reprezentaţiune extra-ordinară, dată în beneficiul D-neĭ Maria Moru. Se vor reprezinta următoarele pĭese: „Două fete şi-un flăcăŭ", operetă comică în două acte.

Spectacolul se va începe cu „Uite popa! nu e popa", comedie într'un act de D-nul D. R. Rosetti.

GRĂDINA LIEBLICH (Jigniţa).— Trupa israelită de operete. Azĭ, Joĭ 25, cor., se va reprezinta frumoasa operetă *Sacrificarea luĭ Isaac* saŭ „Nimicirea oraşelor *Sodoma* şi *Gomora*".

Rolul luĭ **Abraham** va fi jucat de talentatul artist **Mr. S. Feinman.**

FOIŢA ZIARULUI «ADEVĔRUL

98

PRIN CRIMA

PARTEA A TREIA

FRATE ŞI SORĂ

I

Salomé

— Ah, zise Sylvia, şi asta ţi se pare frumos?...

— Luaţĭ loc, zise Norette, împingînd un scaun în faţa oglinzeĭ.

Maĭ mult după mişcărĭ Sylvia pricepu ce i se spuse şi se aşeză

Repede, Norette îĭ desfăcu părul şi-ĭ aşeză în vîrful capuluĭ coafura şi cu un gest de extaz strigă:

— Ce frumos! Ce frumos!...

— E foarte bine aşa, aĭ dreptate, zise Sylvia. Şi apoĭ nu e de loc comun!...

Clătina din cap şi se privĭa din toate părţile.

Dinapoĭa eĭ însă toţĭ rîdeŭ de se prăpădeaŭ.

Dar Sylvia nu vedea nimic, atît era de aprofundată în admiraţiunea coafureĭ sale.

— Bine, îşĭ zise Norette, e ocupată acum pentru două ore cel puţin, aşa în cît nu ne va maĭ deranja.

Şi reîntorcîndu-se în salon, se ocupă de tinerele dame aduscate acolo şi carĭ cu toatele o adoraŭ.

— Eĭ, D-ră Norette, zise la rîndul eĭ Françoise, ce o să-mĭ facĭ mie pentru reprezintaţia de gală?

— Eŭ, domnişoară, nimic, pentru că ştiĭ că am renunţat de a mă maĭ ocupa de D-ta.

— Pentru ce?... Nu sîntem noĭ oare ceĭ maĭ bunĭ clienţĭ aĭ mameĭ D-tale?

Cînd lucrezĭ pentru banĭ, adăogă ea cu aroganţă, n'aĭ dreptul de a refuza de a lucra pentru aceĭ carĭ te plătesc.

— Nu refuz, răspunse Norette, singurul meŭ rol este de a căuta să înfrumuseţez pe fie-care dintre clientele noastre în aşa chip, în cît să se potrivească maĭ bine cu fizonomia eĭ.

Năşica îmĭ arată ceva şi îmĭ spune:

— Ajută-mă, încearcă... vezĭ dacă trebĭe să fie maĭ strîmtă saŭ maĭ largă...

Şi amîndouă ne corijăm la noroc... dintr'o mare damă facem o subretă; dintr'o burgheză prozaică, facem o regină măreaţă; ĭar dintr'o marchiză pedantă şi aristocratică, facem o statuĭetă din timpul Renaştereĭ.

Şi vechile tiparurĭ îmĭ servesc la aceste reconstruirĭ.

Şi într'aceste găsesc ideile pe carĭ năşica le corijă încă cu gustul eĭ fin şi artistic.

— Eĭ, pentru ce nu vroĭeştĭ să-mĭ facĭ mie, ceea ce facĭ altora?

Tipul meŭ trebuĭe să se potrivească şi el la ceva trecut, căcĭ — după cum se spune,—nimic nu e noŭ pe acest pămînt.

Buzele Noretteĭ se strînseră:

— Evident, zise ea, tipul D-tale este acel al princeselor din Sahara, soţiile negre ale regeluĭ Magez, saŭ veĭ fi semănat cu regina din Saba, Zenobia, care a venit de atît de departe pentru a-l vedea pe Solomon.

Dar aceste princese aŭ uitat a ne lăsa copiĭ de pe toaletele lor şi de aceea nu ştiŭ ce să vă fac!...

Eŭ copiez numaĭ, nu pot inventa.

Françoise vroĭa să plece, dar nu putea din pricina Sylvieĭ.

Françoise însă dete peste o altă vînzătoare, cu care se retrăsese într'un colţ pentru a se înţelege asupra toaleteĭ pe care vroĭa să şi o facă.

— Cine e prinţul ăla indian, despre care vrobĭa Sylvia? întrebă marchiza de Mongelin.

Mica contesă răspunse:

— Soţul meŭ era la circ cînd marchizul de Jarteval 'l-a introdus acolo.

Nu ştiŭ dacă e un indian, ci pare a fi un spaniol, urmaşul uneĭ vechĭ familiĭ. Numele săŭ pare a o afirma aceasta, căcĭ îĭ zice: Christoval de Monte-Leone.

Culoarea feţeĭ sale este aproape neagră şi ochiĭ săĭ sînt albaştri, ceea ce dă feţeĭ sale ceva extraordinar.

— E tînăr?

— Avînd în vedere culoarea pĭeleĭ sale, lucrul nu se poate afirma. Contele pretinde că are înfăţişarea şi vivacitatea unuĭ om de două zecĭ şi cincĭ de anĭ.

Ceea ce este sigur, e că nu-şĭ poate număra averea. Are o sumă enormă de bonurĭ trase asupra caselor Rotschild şi Berthier.

— Dar cum, D-ta marchiză, care eştĭ în curent cu toate, nu ştiĭ nimic despre acesata? zise foarte mirată o mică damă blondă.

— Eŭ, zise o damă din marea finanţă, D-na Bermand Mohren, născută Napoulo, eŭ am auzit vorbindu-se de dînsul acasă.

Imĭ pare că prinţul a cumpărat saŭ închiriat, cu mobile cu tot, măreţul hotel al duceluĭ d'Erfurt.

— E însurat? întrebă marchiza.

— Se cred că nu. A venit cu o tînără femeĭe care e soră-sa, şi care s'a stabilit într'o casă învecinată cu a luĭ.

— Cum e această femeĭe?

— N'a văzut-o încă nimenĭ.

— N'a venit aci să-şi comande toalele?

— Nu, aŭ îndreptat-o la Suavitas.

După cum ştiĭ, mariĭ veneticĭ încep tot-de'a-una prin a merge la această casă.

Nu vîn aci de cît după ce devin parizienĭ.

— Veneticĭ! Dar te asigur că prinţul Monte-Leone nu e un venetic, zise Doamna de Premesnil.

— Ah, cred că ştiĭ că în Paris se zice venetic, orĭ-căruĭ strein, a căruĭa origină nu e bine cunoscută.

— Sînt sigur informată că prinţul are o loje le Operă şi la Teatrul francez şi că a cumpărat la Germain ceĭ maĭ frumoşĭ caĭ şi la Coppernich cele maĭ frumoase trăsurĭ din Paris.

Şi dacă-ĭ vorba să credem pe domniĭ de la Cerc, apoĭ el este un gentilom perfect, cu o creştere excelentă şi ne avînd de loc aerul unuĭ aventurier.

— Unde-l poate vedea cine-va?

— Presupun că pretutindenĭ.

— Veĭ avea bunătate, contesă, să daĭ vre-o sărbătoare pentru ca să mi-l poţĭ prezinta.

— Soţul meŭ e gata s'o facă

Dar se zice că famila Berthier voĭeşte să-ĭ acapareze.

— Soră-sa va primi şi ea în casa eĭ din strada François I.

— Aţĭ văzut-o?

— Nu, ea nu s'a prezentat la Cerc şi nimenĭ nu ştie încă dacă e mare saŭ mică, blondă saŭ brună.

Dar e aproape sigur că la reprezentaţia de gală, saŭ la altă serbare de felul acesta, publicul va putea s'o privească.

Conversaţia ţinu multă vreme.

Fie-care urmîndu-şi rîndul pentru a putea încerca, trecea într'un salon lăturalnic, unde Salomé se ţinea ascunsă, pentru a nu da ochĭ cu Sylvia Berthier.

In fine, aceasta, văzînd că ziua tercuse, îşĭ aminti că s'a admirat în de-ajuns.

Françoise sfîrşise şi consfătuirea cu vînzătoarea şi se apropia de soacră sa punîndu-ĭ sub ochĭ o bucată de hîrtie pe care eraŭ scrise următoarele cuvinte:

«Trebuĭe să fim între şase şi şapte ceasurĭ la ducesa de Charolies.»

Orgoliul care o stăpînea pe nevasta luĭ Louis Benthier, trebuĭa de sigur s'o împĭedice de a lipsi de la o asemenea vizită.

Se sculă şi, negăsind pe Norette, se adresă celeĭ d'întîĭ lucrătoare.

— Cred că mi-aĭ pus cartonul în trăsură!—zise.

(Va urma)

Proprietar, CONST. MILLE

Tipografia ziarului „Adevĕrul“ Pasagiul Bănceĭ Naţionale